YIL 4

80

26 Şubat 1979

FİYATI 350 KURUŞ

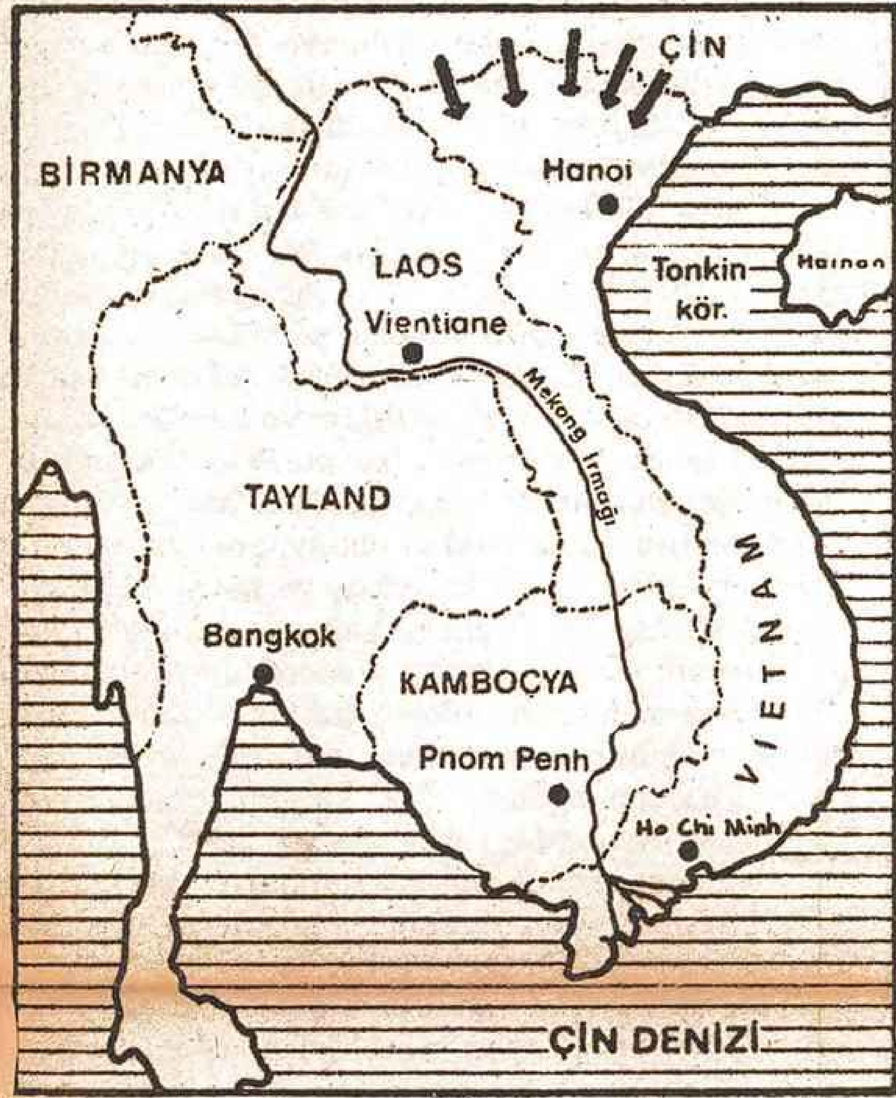
Gerçek

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

Sosyalist Vietnam Mao'cu Saldırganlara Karşı Savaşıyor

- ÇİN'İN SALDIRISI TÜM DÜNYADA NEFRETLE KARŞILANDI
- KAHRAMAN VİETNAM HALKI SALDIRGAN ÇİN BİRLİKLERİNİ AĞIR KAYIPLARA UĞRATIYOR

Maoculuğun emperyalizm ve karşı devrimle işbirliği eden, halkların ulusal kurtuluşuna ve sosyalizmin dünya çapında gelişmesine karşı çıkan, NATO'ya, nötron bombasını savunan gerici bir akım olduğu giderek tüm halklar tarafından anlaşılıyor. Bunun anlaşılmasıyla birlikte Maoculuğun yalnızlığı hızla artıyor. Bugün yönetiminde Maoculuğun egemen olduğu Çin'den başka hiçbir ülke yok yeryüzünde.

Çin'in Maocu yöneticileri yıllardan beri savaş kışkırtıcılığı yapıyor, bütün komşularından toprak taleplerinde bulunuyor. Kahraman Vietnam halkının sosyalizm yolundaki ilerlemesini durdurmak için elinden geleni yapıyor. Maocu yöneticileri Kamboçya'daki Maocu yönetimin devrilmesi çılgına çevirmiş bulunuyor. Maocular Kamboçya aracılığıyla Vietnam'ı sürekli taciz etmeye çalışıyorlardı. Amaçları Kamboçya'yı maşa olarak kullanıp Vietnam'daki sosyalist cumhuriyeti yıkmaktı. Ama bunun yerine Kamboçya'daki gerici - Maocu yönetim yıkıldı. Artık Çin'in Maocu yöneticileri ateşi Kamboçya maşasıyla değil elleriyle tutmak zorundaydılar.

Ve Çin askeri birlikleri Vietnam sınırlarını aşarak kahraman bir halka saldırmaya cüret ettiler. Ama ateşi elle tutmanın ne demek olduğunu yavaş yavaş anlamaya başladılar. Artık ateşi yere atmak da zor, çünkü ellerine yapıştı bir kez. Düştüğü yeri iyice kavurmadan sönmez bu ateş.

Maocu Çin yönetimi bu çirkin saldırıyla uluslararası plandaki, yalnızlığını daha da arttırdı. Halkların gönlündeki nefreti daha da tutuşturdu. Bir yandan da başına büyük bir bela sardı. Amerikan emperyalizmi 500 bin askeriyle, Güney Vietnam'daki kukla rejimin 700 bin askeriyle, en modern savaş araçlarıyla, misket bombaları, napalmları, ağaçları, bitkileri tüm canlıları öldüren kimyasal silahlarla kahraman Vietnam halkının önünde diz çökmek zorunda kalmıştı. ABD Vietnam'a 2. Dünya Savaşında atılan bombaların tümünden daha fazla bomba atmıştı. Hiç bir işe yaramadı bunlar, kendi mağlubiyetinden başka.

Halkımız şu deyimi çok iyi bilir: «Eceli gelen köpek cami duvarına işermiş!» İşte Maoculuğun eceli de bu saldırıyla pek yakınlaşmıştır. Maoculuk Çin'in emekçi halkı üzerindeki diktatörlüğünü fazla sürdüremiyecektir. Maocular aynı Pol Pot gibi, Kiyö Sampan gibi devrilip gidecektir. Kendi halkının ve tüm halkların lanetini omuzlarında taşıya taşıya.

gerçek durum

DÜNYA BARIŞI İÇİN TEHLİKE

Asya kıtasında emperyalistler ve onların peşinden giden gericilerle işçi sınıfı güçleri arasındaki mücadele giderek büyüyor.

Geçtiğimiz günlerde bir Güneydoğu Asya ülkesi olan Kamboçya'da gerici Çin yönetiminin peşinden giden ve Kamboçya'yı bir kan gölüne çeviren Pol Pot yönetimi işçi sınıfı güçleri tarafından devrilerek yerine sosyalist sistemden yana olan demokratik bir yönetim gelmişti. Bunun üzerine, başta Çin ve ABD olmak üzere tüm gericiler feryadı basarak Vietnam ve Sovyetler Birliği'ni suçlama kampanyasına başlamışlardı.

Bu olaylar gelişirken, Çin yöneticileri ABD'yi ziyaret ediyorlar, Çin başbakan yardımcısı Teng ile Carter aralarındaki «dostluğu» pekiştirmeye uğraşıyorlardı. Çin başbakan yardımcısı Teng, Carter'e Tayvan ve Vietnam'a saldırabileceği konusundaki düşüncelerini açıklıyordu.

Çin yönetimi ABD gezisinden hemen sonra Sosyalist Vietnam'a karşı saldırıya geçti. Çin yöneticileri bir süredir Vietnam'ı «cezalandıracaklarını» dillerinden düşürmüyorlardı. Çünkü, Çin her fırsatta Güney Doğu Asya üzerinde Büyük Han Şovenizminden kaynaklanan hegomonyacı ve istilacı emeller beslemekteydi.

Çin'in Sosyalist Vietnam'a saldırısı, gerici Çin yönetiminin ne kadar barış ve sosyalizm düşmanı olduğunu bir kez daha gözler önüne sermektedir. Yeni bağımsızlığına kavuşmuş küçük devletleri «korur» gözüken Maocu Çin yönetiminin aslında neler düşündüğünü ve yalanlarını ortaya çıkarmaktadır.

Çin'in sosyalist Vietnam'a karşı giriştiği istilacı hareket başta sosyalist ülkeler olmak üzere tüm dünya barışından yana olan halklar tarafından tepkiyle karşılanmıştır.

Yüzyirmi yıldır Japon, Fransız ve ABD emperyalistlerine karşı yorulmadan mücadele vermiş olan ve son olarak ABD emperyalistlerine unutulmayan bir ders veren yiğit Vietnam halkı şimdi arkasında sosyalist sistem ve barışsever dünya halklarını da alarak, sosyalist vatanlarını istilacı Çin'e karşı korumaktadır. Vietnam, Çin saldırganlarına da gereken dersi verecektir.

HÜKÜMET KÖŞEYE SIKIŞTIKÇA EMPERYALİZM VE TEKELCİLER SOZDE ÇIKIŞ YOLUNU GÖSTERİYORLAR: DEVALÜASYON!

TOPLU SÖZLEŞMELER DÖNEMİ YAKLAŞIRKEN DEVALÜASYON YAPMAK ŞİMDİDEN İŞÇİ ÜCRETLERİNE GÖZ DİKMEKTİR

IMF, hükümete kredi vermek için devalüasyon istiyor. Ortak Pazar ülkeleri, yardım yapmak için IMF'ye boyun eğilmesini şart koşuyorlar. Hükümet, bindiği dalı keseceği biline biline bu yönde adımlar atmaya zorlanıyor.

Fransa'ya giden işadamları heyeti geçen hafta geri döndü. Heyet üyeleri hükümetin verdiği tavizleri yeterli bulmadıklarını, IMF'nin isteklerinin gecikilmeden yerine getirilmesini savundular.

Döviz sıkıntısı olan tekeller, «Ne istiyorlarsa verelim, yeter ki biraz döviz alalım!» diyorlar ve devalüasyon yapılmasını savunuyorlar.

Hükümet şimdilik devalüasyon yapmaktan çekinir görünüyor. Ama zorlandıkça yapmak zorunda kalacağı da açık. Çünkü seçilen yolun başka çıkarı yoktur. Bugün olmazsa yarın, hükümete isteklerini kabul ettirecekler, %30 veya daha fazla bir devalüasyonu yaptıracaklardır.

Ecevit Hükümeti bir yılda %40'a varan devalüasyon yaptı. Emekçilerin gelirlerinde bir değişme yok ama, ceplerindeki paranın değeri durmaksızın düşüyor.

İşte, emekçilere hükümetin verdiği vaadler ve yaptıkları! Daha da yapacakları var anlaşılan. Hem de ne zaman? Toplu sözleşmeler dönemine yaklaşılırken!

Tekelcilerin ekonomik sıkıntılarının bedelini emekçilere ödetmeye zorlanan hükümet köşeye sıkıştırıldıkça sermayeye boyun eğiyor ve işçilerin, emekçilerin, dar gelirli yurttaşların sofrasına çullanıyor.

Halkın rızkına uzanan eller çekilsin. Vergi yasaları konusunda tekelcilerle ve gerici partilerle pazarlığa oturan hükümetin devalüasyon yapmasının ne demek olduğunu halkımız çok iyi anlıyor!

Gerici Baskı Özlemlerine Yeni Tavizler

ÇARE YENİ BASKI TEDBİRLERİ DEĞİL, DEMOKRATİKLEŞMEDİR

- BAŞBAKAN ECEVİT'İN «OLAĞANÜSTÜ DURUM» KANUNU ÇIKARMAKTAN SÖZ ETMESİ TEKELCİLERİN BASKI ÖZLEMLERİNE TAVİZDİR

Gerici partilerin himaye kanadı altında ve tekelci parababalarının el altından sessiz desteği ile gittikçe azıtan faşistlerin çıkardıkları «şiddet olayları»yla başedemeyen hükümet, Meclislere sunulan baskıcı yeni ceza kanunu tasarılarının yanısıra daha başka baskı tedbirlerini de çare (!) olarak görmeye başlamıştır.

Faşizmin yarattığı anarşiyle başedilememesinin nedeni, sosyalistlerin hep söyledikleri gibi, hükümetin yanlış ve kararsız politikasıdır, faşist mihrakların üzerine gitmekten kaçınmasıdır. Bu yanlış ve sakim politikada direnen hükümet, sıkıyönetimin de çare olmadığı ortaya çıkınca, bu defa «olağanüstü durum» tedbirlerine elveren yeni yasalar çıkarma gereğinden söz etmeye başlamıştır. Başbakan Ecevit'in geçen hafta Askeri Şura toplantısında yaptığı konuşma, kendisinin de olağanüstü durum tedbirlerine umut bağladığını gösteriyor.

Olağanüstü durum ilanı, adı üstünde, hükümete halkın olağan hak ve özgürlüklerini askıya alma yetkisi veren bir işlemdir. Kargaşanın ve başıbozukluğun asıl nedeni olan faşist mihrakların üzerine gidemeyen hükümet bu olağanüstü yetkileri kime karşı kullanacaktır? Tabii ki emekçilere karşı! Diyelim ki şimdiki hükümet bu yola gitmedi. Yarın öbürgün yeni bir MC başa geçerse ne olacak?

Dikkat edilirse, faşist saldırı ve provokasyonun baskısı altında hükümet sürekli, demokratik hak ve özgürlükleri kısıtlayan tedbirlerle sorunlara «çare» bulmaya itiliyor. Demokrasi ile sorunların çözülemeyeceği havası yaratılarak yeni baskı tedbirleri, baskı kanunları getiriliyor. «Olağanüstü durum» tedbiri de bunlardan biridir. Ve doğrudan doğruya, ülkede az buçuk da olsa demokrasiden "huzuru kaçan" tekelci burjuvazinin özlemlerinin ifadesidir. Oysa ÇARE, bu tür baskı tedbirlerini tırmandırmak değil, tam tersine, kitlelerin kazanılmış demokratik hak ve özgürlüklerini tahkim etmek ve DEMOKRATİKLEŞMEYİ HIZLANDIRMAKTIR.

Sıkıyönetime Gerek Yoktur

FAŞİZMLE MÜCADELE ETMEYE NİYETLİ VE KARARLI OLMAK GEREKİR

Sıkıyönetimin iki aylık süresi sona ererken, sıkıyönetimin devam edip etmemesi konusundaki tartışmalar da yoğunluk kazanmıştır. Düne kadar sıkıyönetim isteme şampiyonluğu yapan AP ve MHP sıkıyönetimin devam etmemesini isteyerek, «Ordunun yıpratıldığı» demogójisine sarılmışlardır.

AP Genel Başkanı Demirel, Cumhurbaşkanı Korutürk'e sunduğu mektupta, CHP hükümetinin sıkıyönetimin rahatça çalışmasını engellediğini ileri sürerek, «Ordunun caydırıcı gücünün azaltıldığını» iddia etmekte, böylece orduya ne gözle baktığını ve ondan ne gibi bir «hizmet» beklediğini de ortaya koymaktadır.

Sıkıyönetimin iki aylık icraatı göstermiştir ki, sıkıyönetim gereksizdir. Çünkü, sıkıyönetimin devam ettiği süre içinde faşist saldırılar devam etmiş, sıkıyönetim ilanı bunları önlemekte hiç bir işe yaramamıştır. Zaten yarayamazdı da. Çünkü çok kere söylendiği gibi, faşist terörün önünün alınması, gizli ve açık faşist terör odaklarının üzerine gidilmesiyle ve bunların kurutulmasıyla ancak mümkün olacaktır. Buysa sıkıyönetimi gerektiren bir şey değil, faşizme karşı tutarlı ve kararlı mücadele vermeye niyetli olma sorunudur.

Yayın Yasakları Sürüyor

KİTLE ve GENÇ SOSYALİST YASAKLANDI

Ülkemizdeki sosyalist yayın organlarından haftalık KİTLE ile 15 günlük GENÇ SOSYALİST gazeteleri sıkıyönetim komutanlıklarınca yasaklanmıştır.

Böylelikle, sıkıyönetim ilan edildikten sonra yayınlanması yasaklanan sol görüşlü yayınların sayısı 20'yi aşmıştır.

Edindiğimiz bilgiye göre KİTLE Gazetesi'nin yetkilileri yürütmeyi durdurma istemiyle Danıştay'da dava açacaklardır. Kendileriyle görüştüğümüz gazete sorumluları, sözkonusu yasağın hiçbir gerekçesinin açıklanmadığını ve uygulamanın yasal dayanaktan yoksun bulunduğunu, bu gibi yayın yasaklarının demokratik hak ve özgürlüklerle tümüyle çeliştiğini belirtmişlerdir.

TÖB-DER üzerinde baskı

GÜLTEKİN GAZİOĞLU GÖZALTINA ALINDI

DİSK GENEL BAŞKANI: «İşçi sınıfımız ve emekçi halkımız hükümetin bu uygulamalarını elbette değerlendirmektedir. Hükümet temel hak ve özgürlüklerin korunması ve genişletilmesi için emekçi halka verdiği sözü unutmuş görünüyor.»

TÖB-DER Genel Başkanı Gültekin Gazioğlu ve bazı TÖB-DER yöneticileri geçen hafta TÖB-DER binasında sıkıyönetimce yapılan bir aramadan sonra bir süre gözaltına alınmışlardır. Binada hiçbir suç unsuru bulunmadığı halde «yasak yayın» bulunduğu gerekçesiyle gözaltına alınan TÖB-DER yöneticileri sonradan serbest bırakılmışlardır.

Bunun üzerine bir basın toplantısı düzenleyen Gazioğlu TÖB-DER'in aranmasını kınayarak özetle şöyle demiştir: «Faşist terör ve saldırganlık ancak kitlelerin özgürlüklerinin geliştirilmesi ve desteklenmesiyle önlenebilir. Bazı çevrelerin TÖB-DER'i yasa dışı bir örgüt gibi gösterme gayretleri derneğimizin doğrultusunu ve özünü saptıramayacaktır. Faşist katiller serbestçe dolaşırken TÖB-DER'le uğraşılması anlaşılır bir durum değildir.»

DİSK'DE OLAYI KINADI

Gültekin Gazioğlu'nun gözaltına alınması olayı üzerine bir demeç veren DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk, olayı şiddetle kınamış ve «Bundan hükümeti sorumlu tutuyoruz,» diyerek şöyle devam etmiştir: «Faşist cinayetlerin, katliamların kökenine inilmemişken, 1 Mayıs katliamı ortaya çıkarılmamışken, birçok yurtsever, demokrat kişinin, son olarak gazeteci Abdi İpekçi'nin katili bile bulunmamışken demokratik kitle örgütlerine karşı yeni baskı yollarına başvurmak çözüm yolu değildir. Hükümet temel hak ve özgürlüklerin korunması ve genişletilmesi yolunda emekçi halka verdiği sözü unutmuş görünmektedir.

FAŞİST CİNAYETLER

- ADANA'DA BİR HAFTA İÇİNDE İKİ KEZ KAHVELERE BASKIN YAPAN FAŞİSTLER SEKİZ KİŞİYİ ÖLDÜRDÜ

Faşist cinayetler sürüyor. Geçen hafta sıkıyönetim bölgesi Adana'da iki gün arayla iki kahveyi basan faşist çeteler toplam sekiz kişiyi kurşunla tarayarak öldürdüler. Yurdun dört bir yanında da faşist cinayetler birbirini kovalıyor.

Faşist katillerin ardındaki tertipçi mihrakların üzerine gidilmeden «şiddet olayları»nın önünün alınamayacağı bir kere daha görülüyor. Sıkıyönetim ilanının çare olmadığını anlamak için daha başka kanıta gerek var mı?

Sıkıyönetimi «çare» (!) diye gösteren faşistler, şimdi her şeyi yapıp onun da çare olmadığını gösterip daha da tırmanmaya çalışıyorlar. AP gibi gerici çevreler de onlara yardımcı olmaktan geri kalmıyorlar.

Faşistlere ve gericilere verilen her taviz, onların ekmeğine yağ sürüyor. Bundan sonra da böyle olacaktır.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Genel Merkezi, BİRLİK isimli haftalık bir gazete yayınlamaya başlamıştır. Birinci sayısı geçen hafta çıkan BİRLİK Gazetesi'nin Bağımsızlık, Demokrasi ve Sosyalizm mücadelesine katkı getireceğine inanıyor ve gazeteye başarılar diliyoruz.

İRAN DEVRİMİ EMPERYALİZMİ SARSIYOR

- EMPERYALİST ÜLKELERİN PETROL BUNALIMI ARTIYOR
- İRAN'IN YILDA 7 MİLYAR DOLARLIK İTHALATI KESİLDİ
- SİLAH SİPARİŞLERİNİN İPTALİ SİLAH TEKELLERİNİ ZOR DURUMDA BIRAKTI

İran'da halk hareketinin Şahlık rejimi devirmesi emperyalizme birçok bakımdan büyük darbe indirmiş durumda. Bölgedeki en önemli jandarmasını yitirmek emperyalizme askeri ve siyasi açıdan büyük bir yıkım getirdi. Ama iş bu kadarla da kalmıyor.

Şahlık rejimi bir yandan silahlanma giderlerini, bir yandan da İran'ın kaymak tabakasının lüks tüketimlerini karşılamak için petrol üretimini son haddine kadar zorluyordu. Şimdi halk yönetimi petrol üretimini kendi düzeyde sürdürmeye kararlı. Petrol rezervlerini mirasyedice tüketmeye yanaşmıyor. Halk direnişi sırasında durmuş olan petrol üretimi petrol alanında İran kaynaklarına büyük ölçüde dayanan kapitalist ülkeleri zaten zor duruma düşürmüştü. Şimdi petrol üretimine tekrar başlanmıştır. Ama üretim eski seviyesinde yapılmayacaktır artık.

Diğer taraftan her yıl emperyalist batı ülkelerinden İran'a TIR kamyonlarıyla, uçaklarla taşınan lüks tüketim maddeleri de artık ithal edilmeyecek. Bu maddelere İran her yıl 7 milyar dolar para ödüyordu. Böylece emperyalist ülkelerin dev tekelleri çok büyük bir pazar kaybetmiş bulunuyorlar.

İran Şah'ının eski Pers imparatorluğunu ihya etme heveslerinden kaynaklanan korkunç silahlanmanın durması ve birçok sözleşmenin halk yönetimi tarafından iptal edilmesi de emperyalizme büyük bir darbe indirdi. ABD ile 7 milyar dolarlık, İngiltere ile 2,5 milyar dolarlık silah sözleşmesi iptal edildi Fransa ile 2.4 milyar dolarlık nükleer santral sözleşmesinden cayıldı. Tüm bunlar dev tekelleri çok zor durumlara sokuyor. Bildirildiğine göre bu siparişlerin iptal edilmesiyle emperyalist batı ülkelerinde işsizlik de artacaktır. Daha şimdiden Fransa'da 20 bin kişi işsiz kalmıştır.

İran halkının önünde şimdi önemli bir görev daha var: İran'daki yabancı tekellerin millileştirilmesi. Eğer bu da başarılırsa emperyalizm onmaz bir yara alacak.

İran'da Eski Dönemin Uşaklarından Hesap Soruluyor

- HALK SOKAKLARDA SAVAK AJANLARINI AVLIYOR
- SAVAK ŞEFİ NASİRİ'DEN SONRA 4 GENERAL DAHA İDAM EDİLDİ
- İRAN İSRAİL'E KARŞI ARAP ÜLKELERİNİN YANINDA YERALACAK
- ABD, ŞAH'I ÜLKESİNE KABUL EDECEĞİNİ AÇIKLADI
- BAŞBAKAN BAZERGAN, SEÇİMLERE TUDEH'İN DE KATILACAĞINI AÇIKLADI

Yakalanan bir Savak ajanı.

İran halk devrimi eski diktatörlük rejiminin kurumlarını birer birer yıkmaya, sorumlularından hesap sormaya devam ediyor. Ordunun kumanda kademesinde büyük bir temizlik yürütülüyor. Birçok subay emekli edilirken, halka karşı suç işlemiş, Şah rejiminin bekçiliğini yapmış generaller devrim mahkemelerinde yargılanıp ölüme mahkum ediliyor. Geçen hafta infaz haberini verdiğimiz SAVAK şefi Nasıri'den sonra aralarında Şah'ın muhafız ordusu kumandanının, Gazvin kenti askeri valisinin ve Kermanşah kenti Savak şefinin de bulunduğu dört general daha idam edildi. Halk yönetimi Şahlık rejimi sırasında ordudan çıkarılan eski subayların orduya dönmesini istedi.

Diğer taraftan İran halk yönetimi bundan böyle İsrail'e karşı Arap halklarının yanında yer alacaklarını açıklamıştır. «Devrimin Sesi» radyosu yayınında «Bundan böyle İran, İsrail'le karşı karşıya kalındığında ordusuyla Arap devletlerinin ve Filistin halkının yanında yer alacak» demiştir. Tahran'daki İsrail büyükelçilik binası da törenle FKÖ'ye devredilmiştir. Devir töreninde hazır bulunan FKÖ lideri Yaser Arafat «İsrail elçiliğinin FKÖ»ye verilmesi, İran ile Filistin halklarının mücadelelerindeki birliği kanıtlamıştır» demiştir.

Hükümetin çağrısı üzerine İran'daki grevlere son verilmiş ve gerek işçiler, gerekse de esnaflar işbaşı yapmışlardır. Başbakan Bazergân yapılacak genel seçimlere İran Tudeh Partisi de dahil olmak üzere bütün partilerin katılacağını bildirmiştir. Bilindiği gibi İran işçi sınıfının örgütü olan Tudeh, Şah rejimi tarafından yasa dışı ilan edilmişti.

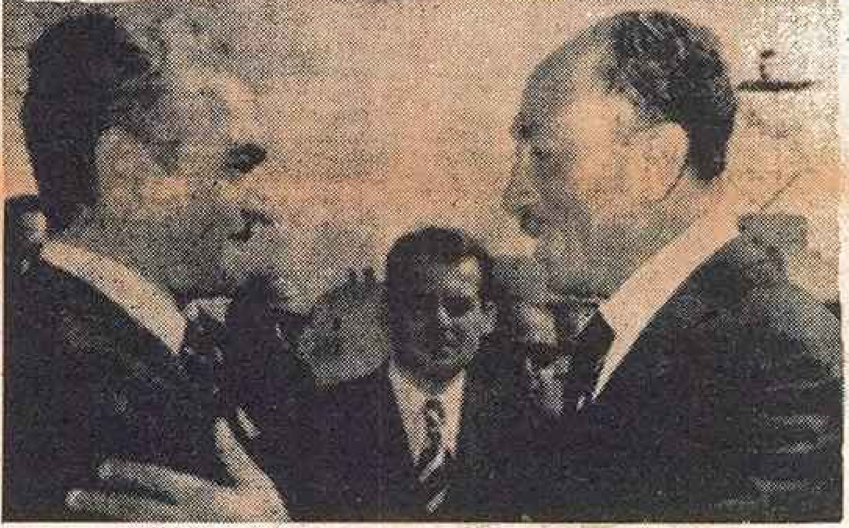
İran halk yönetiminin gıyabında yargılamaya hazırlandığı devrim Şah Rıza Pehlevi kendisine sığınacak ülke ararken, ABD'den aldığı davet üzerine rahat bir nefes almıştır. ABD Dışişleri Bakanlığı sözcüsü «eğer dilerse Şah'ı kabul etmeye hazırız» demiştir. Amerikan emperyalizmi böylece tüm dünyada kendisine uşaklık edenlere vefa borcunu ödemekte olduğunu kanıtlama sevdasındadır.

MISIR, İRAN'IN YERİNE ORTA DOĞU'NUN JANDARMASI OLMAYA TALİP!

- SEDAT BUNU SAĞLAMAK İÇİN ABD'DEN BÜYÜK EKONOMİK VE ASKERİ YARDIM İSTİYOR

Emperyalizm İran halk devrimi ile uğradığı büyük yıkımı, başka ülkelerde tırmanarak telafi etmeye çalışıyor. Zaten emperyalizmin çanağını yalamaya ve bunun içinde kendi halkını ezmeye hazır sömürücü sınıflar ve bunların siyasal temsilcileri de böyle bir gelişmeye çok hevesli. Bunlardan biri İsrailli siyonistlerle uzlaşarak Arap halklarının davasını satan Enver Sedat.

Amerikan Savunma Bakanı Brown, geçenlerde Mısır'ı ziyaret etti. Bu ziyaret esnasında Enver Sedat'ın, emperyalizmin temsilcisine İran'dan boşalan yeri kendilerinin doldurabileceğini söylediği bildiriliyor. Sedat, ülkesini emperyalizme satmak için 15 milyar dolar istiyormuş. Ayrıca 300 adet çok gelişmiş F-16 jet savaş uçağı, yüzlerce tank ve füze kendilerine verilmeliymiş. Emperyalizmin temsilcisinin bu görüşmeden büyük bir mutlulukla ayrıldığı kesin. Ama kesin olan başka bir şey daha var. Enver Sedat'ın sonu Şah'ınkinden farklı olmayacak. Şah'ın canını kurtarıp kurtaramayacağı daha belli değil ama, Sedat'ın ülkesinden kaçma fırsatı bulabileceği bile çok şüpheli.

İki uşak kucaklaşıyor. Sonları da aynı olacak.

EĞİTİM KÖŞESİ

HEGEMONYACILIK YAYILMACILIK NEDİR?

Kimi devletler, barış politikasına ve ulusların kendi kaderlerini belirleme hakkına şiddetle karşı çıkarlar. Bunlar ısrarla kendi milliyetçi görüşlerinin egemenliğini veya ekonomik çıkarlarının başka uluslara zorla kabul ettirilmesini savunurlar. Başka halkların egemenlik haklarına ve toprak bütünlüklerine saldırmak şeklinde somutlanan bu siyasete *hegemonyacılık - yayılmacılık* adı verilir.

Dünyada bugün pek çok hegemonyacı ülke vardır ve bunlar bütünüyle sosyalist ülkeler topluluğunun dışındaki ülkelerdir. Yağmacı emperyalist ülkelerden başka hegemonyacılığa örnek olarak Ortadoğu'da İsrail ve Uzakdoğu'da Çin gösterilebilir.

Hegemonyacılığın temelinde yatan esas neden *milliyetçilik*tir. Halkların dostluk ve kardeşlik bağlarının yerine, uluslar arasındaki anlaşmazlıkları geçirmeye, her ulusun egemenlik hakkını görmezlikten gelerek kendi milliyetçi egemenlik anlayışını hakim kılmaya yönelik bu siyaset, bugün, tek tek halkların çıkarlarıyla ve genel olarak tüm dünya haklarının barış özlemleriyle bağdaşmayan bir yoldur.

Çin'in Vietnam'a karşı başlatmış bulunduğu saldırı savaşı da hegemonyacılık geleneğinden ayrı düşünülemez. Eski Çin imparatorluğunun milliyetçi geleneğinin Maocu politikadaki uzantısı olarak ortaya çıkan bugünkü Pekin siyaseti, Çinhindi halklarının güvenliğini ve toprak bütünlüğünü tehdit etmektedir. Maocu Pekin yönetimi, Çin'in geleneksel milliyetçiliğinden kaynaklanan ve bölgenin mutlak hakimi olmayı amaçlayan büyük han şovenizmini korumuş ve hatta körüklemiştir. Çin'de bu yüzden, komşularının topraklarını kendi sınırları içinde gösteren haritalar basılabilmekte, masum komşu halklara karşı düşmanlık düşüncesi yayılabilmektedir. Vietnam'a karşı girişilen saldırı, Çin Hegemonyacılığının vardığı en uç noktayı gösteriyor.

Hegemonyacılık emekçi halkların çıkarlarıyla bağdaşmaz, tam tersine, emekçilerin çıkarlarını tehdit eder. Bölgemizde ve Türkiye'de de yayılmacı emeller besleyenler vardır. Örneğin: İsrail'in işgal ettiği Arap topraklarından çıkmaması, buralara İsraillileri yerleştirmesi ve hatta yeni toprak talepleri peşinde koşması, buna örnektir. Türkiye'de ise, Kıbrıs'ın bağımsızlığına ve toprak bütünlüğüne karşı olanlar, adayı işgal etmekten yana olanlar bulunmaktadır. Bunlar ya emperyalist yağma politikasının, ya da milliyetçiliğin bölgemizdeki uzantılarından başka bir şey değildir.

Sosyalistler ve bütün emekçiler, milliyetçiliğe ve bundan kaynaklanan yayılmacılık siyasetine karşı mücadele etmeli ve halkların kardeşçe, bir arada ve barış içinde yaşayabilecekleri bir dünyayı kurmak için çaba göstermelidirler.

İTALYA'da Hükümet Bunalımı

İKP GENEL SEKRETERİ BERLİNGUER: FAŞİZMLE MÜCADELE ETMEYE NİYETLİ VE KARARLI OLMAK GEREKİR

İKP Genel Sekreteri BERLİNGUER

İtalya'da hükümet bunalımı sürüyor. Son genel seçimlerin sonuçları İtalyan Komünist Partisi'ni ülkenin ikinci büyük partisi haline getirmiş ve onsuz, veya onun desteği olmadan bir hükümet kurulmasını imkânsız hale getirmişti. İtalyan burjuvazisini ve diğer mülk sahibi sınıfları temsil eden Hıristiyan Demokrat Partisi İtalyan Komünist Partisinin hükümete katılmasını engellemek için büyük çaba sarfediyor. Hıristiyan Demokratlar İtalyan Komünist Partisine üye olmayan, fakat bu partiye sempati duyan kimseleri bakan yaparak İKP'nin desteğini alabileceklerini ummuşlardı. Ama İKP bunu kabul etmedi. Son olarak Parti Genel Sekreteri Berlinguer, *«Komünistleri de kapsayan bir Demokratik Birlik Hükümeti»*nin kurulmasını istemiştir. Berlinguer Hıristiyan Demokratların Komünistlerin hükümete katılmalarını engellemeye devam etmeleri halinde ya Hıristiyan Demokrat olmayan bir kişinin hükümeti teşkil etmesini, ya da kurulacak bir hükümeti Hıristiyan Demokratların dışardan desteklemesini isteyeceklerini bildirdi.

İtalyan parababaları zor bir durumda bulunuyor. Ülkeyi yönetmekten acizler. Komünist Partisi'nin desteklemeyeceği bir hükümet işbaşında bir gün bile kalamıyor. Komünistler de ancak kendilerinin içinde olacakları bir hükümeti destekleriz, diyorlar. İtalyan burjuvazisi bu büyük baskı arasında kalırken, Komünist Partisi ağır ağır iktidara tırmanıyor. Bütün kentlerin belediye yönetimleri Komünist Partisinin elinde. Komünist Partisinin istemediği herhangi bir kanun parlamentodan geçemiyor. Artık kendisi hükümete katılmadan hükümet kurulamayacağını da dostu düşmanın gözüne sokma zamanının geldiğine inanıyor İKP.

PAKİSTAN GERİCİLİĞİ AFGANİSTAN DEVRİMİNE KARŞI KOMPLOLAR HAZIRLIYOR

Pakistan'ı yöneten gerici-sömürücü sınıflar ve onların siyasal kadroları Ziya Ül Hak cuntası bir yandan kendi ülkelerinde emekçi halk hareketini sindirmeye çalışırken, bir yandan da komşu ülke Afganistan'daki sosyal kurtuluş davasını baltalamaya çalışıyorlar. Pakistan yönetimi Hızbi İslâm adlı karşı devrimci bir örgütü mali, askeri açıdan destekliyor ve bu örgütün Afgan halkının sosyal gelişim mücadelesini baltalamasına yardım ediyor. Pakistan yönetimi bu örgüte Peşaver kentinde bir karargah tahsis etmiş durumda.

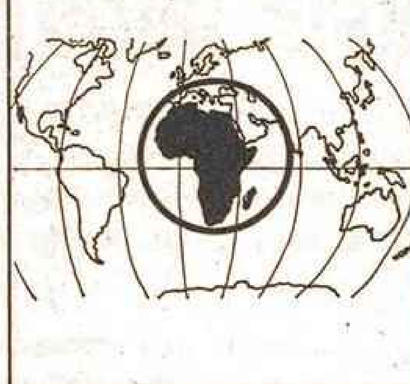
Hızbi İslâm örgütü Afganistan'a Amerikan emperyalizminin müdahale etmesini sağlama umuduyla geçenlerde ABD'nin Afgan büyükelçisini kaçırarak öldürmüştü. Sömürünün sona ermesindense, ülkesinin yabancı bir devletin müdahalesine maruz kalmasına razı olan bu uşaklar ve onları destekleyen Pakistanlı gericiler emellerine ulaşamayacak. Tarih çarkı emekçi sınıflardan yana dönmesini sürdürecek.

ÜCRETLERİ DONDURMAYA KALKAN SOSYAL DEMOKRAT HÜKÜMETE BİR DARBE DAHA:

İNGİLTERE'DE CANKURTARAN ŞOFÖRLERİ DE GREVE GİTTİ

Çalışan kesimlerden yanaymış gibi görünüp onlar üzerindeki sömürünün yumuşak yöntemlerle sürdürülmesini sağlamaya çalışan Sosyal Demokrasi İngiltere'de zor durumda. Aslında zor durumda olan patronlar sınıfı. Çünkü onlar ekonomik bunalımlara girdikçe emekçilerin kemerlerini sıktırmak için, emekçilerden yanaymış gibi bir görünüm taşıyan sosyal demokratları iktidara getirirler. Bu sefer de böyle oldu ama, İngiliz İşçi Partisi hükümeti emekçilere kemer sıktıramıyor. Grev dalgası giderek tüm ülkeyi kaplıyor. Son olarak başkent Londra'daki 17 bin cankurtaran şoförü haftalık ücretlerine yirmi sterlin zam yapılmasını hükümetin kabul etmemesi üzerine greve gitti. Hastaların hastahanelere taşınamamasının sorumluluğu cankurtaran şoförlerini sefalete terkeden Sosyal Demokrat İngiliz İşçi Partisi hükümetine aittir.

KISA...KISA...

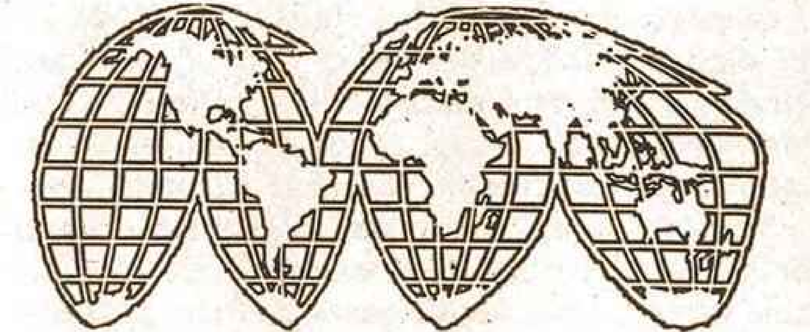

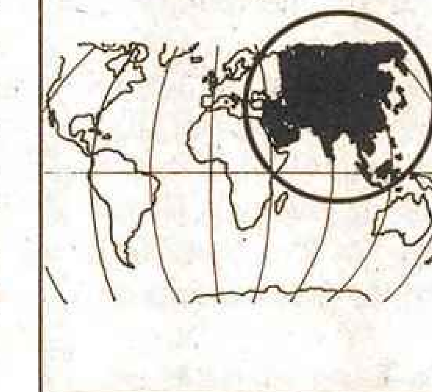
ZİMBABWE KURTULUŞ GÜÇLERİ SALISBURY HAVAALANINI BASTI

Irkçı beyaz azınlığın egemenliğine karşı mücadele eden Zimbabwe kurtuluş güçleri Salisbury havaalanına havan topları ile saldırdılar. Kurtuluş güçlerinin askerî eylemleri hergün biraz daha yoğunluk kazanıyor ve yeni başarılar kazanıyor. Beyaz azınlık büyük bir korkunun pençesinde kıvranıyor. Ülkeyi terkeden beyazların sayısında büyük artış var. Kalanlar ise helaya bile tüfekle gidiyorlar.

HUMEYNİ DE BUTTO'NUN İDAM EDİLMEMESİNİ İSTEDİ

Gerek Pakistan halkının gerekse de çeşitli ülkelerin baskıları sonucunda Pakistanlı gericiler Butto'yu öldürme planlarını geri bırakmak zorunda kaldılar. Mahkemenin kararı yeniden gözden geçirmeye razı olması aslında Pakistanlı gericilerin zaman kazanmak isteğinden başka birşey değil. Ama geçen zaman onların yararına olmayacak? Çünkü iç ve dış baskılar duraksayacağı yerde yoğunluk kazanarak artıyor. Son olarak tüm dünyada ve özellikle İslam ülkelerinde, büyük prestiji olan Humeyni de Ziya Ül Hak'a telefon ederek idam kararının yerine getirilmemesini istemiştir.

ÇİN TELEVİZYONUNDA YABANCI FİRMA REKLAMLARI

Çin'in Maocu yöneticileri biryandan emperyalizmle siyasal ve askeri alanda işbirliği yaparken bir yandan da onun ekonomik ve kültürel sızmasına kucak açıyorlar. Son olarak Çin televizyonunda yabancı şirketlerinin reklamlarının yayınlanacağının açıklanması bu sızmanın işaretlerinden sadece birisi. Televizyonda yayınlanacak ilk reklamın Coca Cola reklamı olması bekleniyor. Maocular Coca Cola'dan sonra emperyalistlerin iştahlarını tatmin etmek için Çin pazarını bakalım hangi mallara açacaklar?

Köylülük, Demokrasi Mücadelesinde İşçi Sınıfının Yanında!

25 Aralık 1978 günü ilk sayısı çıkan «Köylü Birliği» gazetesi emekçi köylülerden yakın destek gördü.

Günümüz Türkiye'sinde köylülüğe gerekli eğitimin, toprağın, hayvanın vb. verilmemesi köylülüğü işçi sınıfının yandaşı haline getirmiştir.

yapılan «Pancarda, tütünde sömürüye son» miting ve yürüyüşleri burjuvaziye ter döktürmektedir.

Bu sebeple, köylülüğün örgütlü mücadele verebilmesini sağlamak için çıkarılan «Köylü Birliği» gazetesine gerçekten büyük ihtiyaç vardı. Ve «Köylü Birliği» çıkarıldıktan sonra, köylülük dertlerini, sorunlarını daha iyi anlayabileceğini ve nasıl mücadele vereceğini kavrardı. Bunun ilk örneği kazamıza bağlı Eslemez köyünde görüldü. Gümüşhacıköy TSİP şubesinin çalışmalarıyla sürdürdüğü kahve toplantısında köylülüğün sorunları dile getirildi ve köylülüğün örgütlü mücadele vermesinin zorunluluğu vurgulandı.

Bundan sonra «Köylü Birliği»ne neden ihtiyaç duyulduğu belirtildi ve emekçi köylülüğün gazetesine sarılması gerektiği, Onu koruması istendi.

Emekçi Eslemezliler gerçekten böyle bir gazetenin çıkmasına sevinmiş, hatta içlerinden biri, «Bizi düşünen yoktu» diyerek köylülüğün acıklı tablosunu sergilemiştir. Daha sonra toplantıda bir konuşmacı arkadaş, CHP ağırlıklı hükümetin tutumuna değinmiş, artık CHP'nin emekçi halkımıza umut olmadığının köylüler arasında da daha iyi anlaşılmış olduğunu belirtmiş, gerçek umudun Sosyalizmde olduğunu vurgulamıştır. Sol içerisindeki bazı sapmaların ne olduğu açıklanırken, Maoculuğun Sosyalistlere düşmanlığı belirtilmiştir.

Toplantının devamında partili arkadaşların konuşmaları ilgi ile izlenmiştir.

Köylülüğün ilçemizde gösterdiği bu umut verici havanın tüm Türkiye köylülüğünde derinleşip kitle tabanının genişleyeceğine ve köylülüğün «Köylü Birliği»ne sahip çıkacağına inanıyoruz.

KÖYLÜ BİRLİĞİ siyasi köylü gazetesi — 19 Şubat 1979 Fiatı 250 KURUŞ

Artık Doğuda ağanın beyin zulmüne boyun eğilmemekte, demokratik köylü mücadelesi örgütlü bir biçimde verilmektedir. Hakkını alamayan köylü, sokaklara dökülmekte ve hakkını söke söke almaktadır. Örneğin tarımsal bölgelerde

Gümüşhacıköy
GERÇEK muhabiri

ÖĞRETMEN KURPSKAYA

27 Şubat 1939 yılında ölen Kurpskaya'nın ölümünün kırkıncı yılı. Lenin'in mücadele ve hayat arkadaşı olan Kurpskaya, işçilerin mücadelesinde kadınların yeri bulunduğunun ve önemli rol oynayabileceklerinin en güzel örneklerinden biridir. O, daha genç bir kızken, fabrikalarda gönüllü öğretmenlik yapıyor, işçilere sosyalizmi öğretmek için canla başla çalışıyordu. Bu yüzden işçiler Kurpskaya'yı çok sever ve sayarlar, kafalarına takılan her soruyu ondan sorarlardı.

Lenin'le evlendikten sonra işçi sınıfının davasına daha bir sarıldı ve ölünceye kadar, emekçilere bir şeyler verebilmek, onları aydınlatmak için çalıştı. Uzun mücadele yıllarının yorgunluğunu her zaman bir onur sebebi saydı. Lenin'in en büyük yardımcılarındandı.

Kurpskaya sadece işçilerin değil, bütün insanlığın dostu idi. Sürgünde yaşadığı yıllarda Avrupa'da, savaş aleyhtarı faaliyetlere kadınların katılması için çaba gösterdi. Avrupalı kadınların örgütlenmesinde ve emekçilerin saflarında mücadeleye atılmasında Kurpskaya'nın büyük emeği geçti.

Devrim'den sonra Sovyetler Birliği'nde Kurpskaya'yı önemli görevler bekliyordu. O, bunların da üstesinden gelmek için çalıştı. Lenin'in ölümünden sonra da sosyalizm davası için çaba gösterdi. İyi bir öğretmen, işçilerin ve emekçilerin dertlerinden ve sorunlarından çok iyi anlayan şefkatli bir anne gibiydi.

İşçi okulları geleneği onun çalışmalarıyla modernleştirildi ve Sovyet insanlarının eğitimlerinde önemli birer araç olarak iş gördü.

Yaptığı çevirilerle, yazdığı yazılarla ve fiili çalışmalarıyla eğitim davasına öncülük edenlerden biri olan Kurpskaya 1939 yılında öldüğü zaman sadece kendi ülkesinde değil, bütün dünyada saygın bir yer bırakarak aramızdan ayrılıyordu.

Öldüğü günün üzerinden kırk yıl geçti ve onu bütün insanlık saygıyla anmaktadır.

Gerçeğe mektup

GERÇEK'TEN MEKTUP

Gazeteniz GERÇEK, sizlerden hergün birçok mektup alıyor. Bu mektuplar, ülkemizdeki sömürü ve baskı düzenine karşı okurlarımızın başkaldırısını dile getiren satırlarla dolu. Emekçi halkımızın sorunlarını dile getiren coşku dolu satırlar.

Bu mektuplar Gerçek gazetesinin okurlarıyla sağlam bir bağ kurmuş olduğunun en güzel kanıtını teşkil ediyor.

Gerçek gazetesi zaman zaman bazı sorunlar ortaya atarak okurlarının görüşlerini almayı ve sayfalarında bu görüşlere yer vermeyi arzuluyor.

Bu hafta mektuplarınızı şu konu üzerinde yoğunlaştırmanızı diliyoruz.

Mao'culuk niçin gericidir?

Mektuplarınızın bir dosya kâğıdını aşmamasını hatırlatarak cevaplarınızı bekliyoruz.

Ciklet ve Gazoz Sömürüsü

GAZOZ VE ÇİKLET HAMMADDESİ İÇİN YILDA 20 MİLYON DOLARDAN FAZLA DÖVİZ ÖDÜYORUZ.

Biz de sözümüze «Döviz Yokluğu» konusu ile ilgili gazete manşetlerinden birçak örnek vererek başlayalım:

— «Dış ülkelere borç tutarı 20 MİLYAR dolar.» Ve MC döneminin Başbakanı Demirel'in ünlü sözü ile devam edelim: «75 SENTE MUHTACIZ.»

— «Hammadde ve yedek parça ithal edilemediğinden bazı sanayii dallarında üretim durdu.»

— «İlaç yapımı için gerekli hammaddeyi döviz yokluğundan alamıyoruz.»

— Döviz yokluğundan, Gübre, Gaz, Petrol ithal edemiyoruz...

— «Borç bulabilmek için çalmadığımız kapı kalmadı»...

— «Yurt dışında çalışan işçilerimiz; eğer yurda döviz gönderirseniz askerlik görevinizin süresi kısaltılacak!»

vs. vs. vs.......

Yani uzun sözün kısası, borç gırtlakta ve cepte metelik kalmamış. Çözüm yolu ise yeniden borç bulabilmek ve bir de işçilerimizin yurda döviz göndermesini sağlamak. Yine taşıma su ile değirmeni döndürmeğe çalışmak. Ama malesef bu kez anladığımız kadarıyla; «taşıma su» bile pek bulunamıyor.

Çocuklarımız!

Milyonlarca olan dargelirli, işçi, emekçi, yoksul aile çocuklarımız!

Sizlere eğitim imkanı, okul, hastane, kreş, hatta doğru dürüst ev bark bile sağlanmadı. Beslenmeniz için mutlaka gerekli olan yiyecekler: Et, süt, peynir, tatlı, meyva ateş pahası.

Acaba bunları ayda yılda bir tadabiliyor musunuz? Ayrıca çoğunuz, çocuk yaşınızda YAŞAYABİLMEK için Ekmeğinizi kazanmak zorundasınız. Çocuklar, çobanlık yaparak, ya da gazete, simit vs. satarak, ayakta durmağa çalışıyorsunuz.

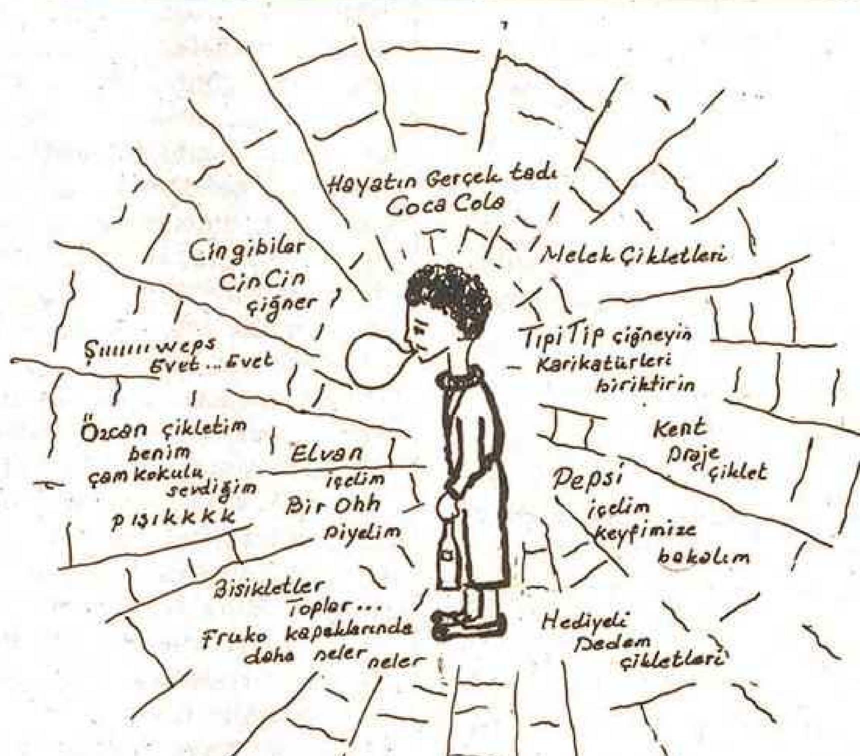
Ama sizlere, gerçekten büyük fedakârlıkla «yılda 20 milyon dolar ödeyerek» sırf hoşunuza gitsin diye bol bol ve çeşit çeşit ciklet ve gazoz sağlandı.

Ey çocuklar!

— Cin cin Çikleti çiğneyin «Cin gibi» olun... ve

— Pepsi için «keyfinize» bakın.

İşte size Çiklet ve Gazoz Patronlarının öğüdü:

Hal böyle iken Gazoz ve Çiklet hammaddesi için bir yılda 20 MİLYON dolardan fazla döviz ödüyor imişiz! (Yani YARIM MİLYAR TL.)

Demek ki, bu miktar dövizi ne yapıp yapıp ödüyoruz. Ödüyoruz ki her gün yeni yeni, çeşit çeşit Çiklet ve Meşrubat reklamları televiyon ekranında boy gösteriyor. Ve insanlarımızı Çiklet ve Gazoz tüketmeye daha fazla alıştırmak ve şartlandırmak için reklam üstüne reklam yapılıyor. Beceriye diyecek yok. «Amerikan tipi reklamcılık» şıp diye çok güzel öğrenilmiş. Tüketim, Daha Fazla Tüketim...

Çiklet ve Gazoz nedir? Bu tür şeyler sadece «Hoşa gider.» Evet, özellikle çocuklarımızın hoşuna gider. Başkaca hiçbir yararları yoktur. Burada hemen şunu belirtelim: Biz, «hoşa giden» şeylerin tüm üretimine karşı değiliz. Yani Çiklet ve Gazoz hiç yapılmasın demiyoruz. Ancak bu tür maddelerin üretiminin «keseye en az zarar verecek şekilde» yapılması zorunluluğu var. Oysa burada çiklet ve gazoz adlarını sıralamaya kalksak sayfalar tutar. Nedir bu çiklet ve gazoz anarşisi? ve bu anarşinin faturası 20 MİLYON dolar! Nedir bu çılgınlık?

İşte «Kapitalizm» bu. Tüketimi özellikle gereksiz tüketimi olabildiğine ve ne pahasına olursa olsun körüklemek...

Durumumuz aynen şu: Ayranı yok içmeğe ama ciklet var çiğnemeğe...

Gerçek

DKB KURUCULARINDAN AYSIN İZER'LE KONUŞTU

● «DKB, BARIŞ, DEMOKRASİ VE EŞİTLİK MÜCADELESİNDE DİĞER DEMOKRATİK GÜÇLERLE TAM BİR DAYANIŞMA İÇİNDE OLACAKTIR»

AYSIN İZER KİMDİR?

Aysın İzer 1945 yılında İstanbul'da doğdu. Orta öğrenimini İstanbul Avusturya Lisesinde yaptıktan sonra Ankara'da Hacettepe Üniversitesi Eczacılık Fakültesinden 1972 yılında mezun oldu. Bundan sonra Ankara'da eczane açtı. Ancak 1976 yılında İstanbul'a taşındıklarından eczanesini kapattı.

Almanca ve İngilizce bilir. Evli ve iki çocuk anasıdır.

GERÇEK : Sayın Aysın İzer, Türkiye'de kadınlar ekonomik ve demokratik haklarının farkında mıdırlar? Bu haklarını korumak ve geliştirmek imkanını buluyorlar mı?

— Dünyanın dört bir yanında milyonlarca işçi ve emekçi, hayatı çekilmez kılan sömürüye karşı mücadelelerini sürdürüyorlar. Tüm insanlığın kurtuluşu için sürdürülen barış, demokrasi ve eşitlik mücadelesi aynı zamanda bu düzende çifte sömürüye uğrayan kadınların da kurtuluşu olacaktır. Kadınların sömürüldüğü, baskı altına alındığı, hor görüldüğü ezildiği, mal gibi alınıp satıldığı bu düzende ne yazık ki, birçok kadın hâlâ demokratik ve ekonomik haklarının farkında değillerdir. Ancak her geçen gün daha çok kadın bu özgürlük ve barış mücadelesinde yerini alıyor ve kadınların uyanışı hızlanıyor.

Kadınlar bu haklarını korumak ve geliştirmek imkanını buluyorlar mı? Hayır! Çünkü ekonomik ve demokratik haklarının farkında olmayanlar, onları ne koruyabilir ne de geliştirebilirler.

GERÇEK : Bu haklara sahip olduklarının bilincinde olmayan kadınlar nasıl yönlendirilebilir?

— Bu haklara sahip olduğunun bilincinde olmayan kadınlar demokratik kadın örgütleri aracılığıyla yönlendirilebilirler. Bu örgütlerin yayın organları vasıtasıyla, yahut birlikte yapılacak sohbet toplantılarında onlarla konuşarak, tartışarak, onlara sorunlarının ve dertlerinin gerçek nedenlerini anlatarak, onları kendi ekonomik ve demokratik haklarının bilincine vardırmak gerekir. Bundan sonra onlar da tüm kadınları kurtuluşa götüren barış ve demokrasi mücadelesi içinde emekçilerin saflarında yerlerini alacaklardır.

GERÇEK : Türkiye'de kadın hareketinin örgütlülük düzeyi sizce yeterli midir?

— Türkiye'deki kadın hareketinin örgütlülük düzeyi kanımca henüz yetersizdir Şimdiye değin burjuva ideolojisine sahip birçok kadın örgütü kurulmuştur. Ancak bu örgütler kadının demokratik ve ekonomik haklarının savunmaktan çok, feminist bir hareket geliştirme çabasında olmuşlardır. Burjuva örgütleri dışında kurulan diğer kadın örgütlerinin de yaygın ve kitlesel olduğu söylenemez. Bundan ötürü Türkiye'de kadınların demokratik ve ekonomik haklarını savunacak, demokratik kadın hareketini toparlayacak geniş tabanlı bir demokratik kitle örgütüne ihtiyaç vardır.

GERÇEK : Kurucularından olduğunuz DKB'nin kadınların örgütlü mücadelesine ne gibi bir katkı getireceğini düşünüyorsunuz?

— DKB ülkemizdeki kadınların ekonomik ve demokratik haklarının kazanılması, geliştirilmesi, kadınların çalışma ve yaşam koşullarının iyileştirilmesi, kadınların toplumsal hak ve çıkarlarının savunulması için mücadele edecektir. Barış, demokrasi ve eşitlik mücadelesinde diğer demokratik güçlerle tam bir dayanışma içinde olacaktır. Tüm kadınları oncelikle emekçi kadınları çatısı altında toplamaya çalışacaktır ve onların kadın olmaktan doğan özgül sorunlarının çözümü için mücadele edecektir.

BELLİ...

Ecevit Hükümetinin MC'den devraldığı enkazı emekçi halkın sırtına yıkıp parababalarının yolunu açma gayretleri sürüyor. Hükümet «enkaz kaldırma» işinde maşallah düşe kalka başarıya ulaştıkça da gerici burjuva basından feryatlar yükseliyor: «Hayat pahalılığı göğe vardı!» «Halk perişan!» «Kiralar tavana değdi!» «Hükümet paranın değerini yine düşürecek!»

Okuyan da sanır ki, hepsinin yüreği emekçiler için çarpıyor! Emekçiler için çarpmadığı muhakkak, SEVİNÇTEN çarpıyor yürekleri, belli...

gedik taşı

9 BİN MARK ÖDEYEN ASKERLİK YAPMAYACAK

Yurt dışında çalışan işçilerimizden askerlik çağına gelenler 140 bin TL. karşılığı olan dövizi ödedikleri takdirde askerlik yapmayacaklar. Taksitler halinde ödenecek olan askerlik bedelinden 20 milyar liralık döviz sağlanacağı hesap edilmektedir. Hükümet, yasayı hazırlamıştır ve meclislere sunmak için acele etmektedir.

Türkiye'de ekonomi, yurtdışında çalışan işçilerimize güven vermediği için onlar Türkiye'ye döviz göndermiyorlar. Hükümet ise, döviz sıkıntısı içindedir ve hangi kapıyı çaldıysa yüzüne kapanmıştır. Böyle olunca da «bazı şeyler» pazarlık masasına sürülebiliyor. Meselâ ABD üslerinin açılması, Türkiye'nin ABD askeri dinleme mekanizmasına yardımcı olması, döviz karşılığından verilen tavizler arasında sayılabilir.

Ama bütün bunlar yetmedi. Şimdi pazarlık masasına başka şeyler sürülüyor. «Ver dövizi, yapma askerlik!» deniyor yurt dışındaki işçilerimize.

Ekonomik sıkıntı tekellere neler yaptırmıyor!

Bir kere, böyle bir uygulama Anayasa'nın eşitlik ilkesine aykırıdır. Dövizi veren askerlik yapamayacaktır. İkincisi, bu girişim askerlik görevine hükümetin nasıl baktığını gösteriyor: İmkânı olanların, yapmamak için avuç dolusu para ödemeye hazır oldukları bir görev! Parası olmayanın ise yapmak zorunda kaldığı bir angarya! Başka türlü hükümet nasıl olur da, böyle bir uygulama ile 20 milyar liralık döviz toplayabileceğini hesap edebilirdi?

BİZİM SINIF

Seydali

HEP AYNI KONU :

Sarı Sendika-İşçi Mücadelesi

● **İŞÇİLERİN BİRLİĞİ ADASAL KÖMÜR İŞLETMELERİNDE SARI SENDİKACILIĞA BİR DARBE DAHA İNDİRİYOR**

Bolu Mengen Gökçesu yöresinde bulunan kömür ocaklarında işçiler yıllarca aç açık, karın tokluğuna çalışıp sömürüldüler. Adasal denen patron, ölüsünden bile korkulacağını söyleyebilmiştir. Patron yanlısı çavuşların baskısı olduğu kadar patron sopası eksik olmuyordu. Kimse ses çıkaramıyordu. Adasal «stop» deyince herşey bitiyor. Yani işe son veriliyor, ses çıkaranlar işten atılıyor, patronun çanak yalayıcıları tarafından dövülüyordu.

Bu durum böyle devam edemezdi. İşçiler, Adasal değil, tüm patron yanlılarına karşı DİSK'e bağlı Dev. Maden-İş'den kenetlenince, korkutmak tehdit etmek Adasal'ı kurtaramadı.

Az değil, 450 işçi! Bartın'dan, Çaycuma'dan ekmek parası için, çoluk çocuk nafakası için kömür ocaklarından can pahasına çalışmaya başlamışlar. Gelmişler ama insanlıklarını nerdeyse unutmuşlar. Yatakhane denilen yerde hayvanlar durmaz. Sigorta dersen patronun insafına kalmış. Karda kışda çamurlu yollarda hastalanıp ölenler çok. Sahte raporlarla hiçbir hak kazanılamadı.

AHMET AKMAN işçilerin hakkını savunduğu için birkaç defa «stop» olmuş. Abi diyor: «Dev Maden-İş şu işleri bi halletsin, kimsenin kılına dokunamazlar. Patron kimseyi işten atamaz!»

KAZIM: Artık uyandık. Patronun milyonları, şu gördüğünüz havuzlu evleri, vergi kaçırmak için aldığı, tır kamyonları bizim sırtımızdan kazandığını görebiliyoruz. Patronlarla işçilerin kardeş olmadığını, barış içinde yaşıyamıyacaklarını daha iyi anlıyoruz.

HÜSEYİN: Abi, bu şartlarda kim çalışır? Ömrümüz tükendi. Yaşantımız eski insanlardan farklı değil. Burada kanun falan işlemedi. Adasal kanunları geçerli diyorlar. Birliğimiz bu baskıları yenecek. Dev Maden-Sen'de birleşip haklarımızı fitil fitil alacağız. Abi, sigorta sorma. 10 sene çalışanlar 5 sene gösterildi. Cevat Özbay'ın çalıştığı yıllar tam geçerli olsaydı birkaç defa emekli olurdu. Eski sarı sendika başkanı Rahmi emekli olmuş ama parasını aylardır alamıyormuş. "Sarı sendika patron sendikasıdır. Patronun beni kandırdığını çok iyi anlıyorum," diyor.

İçlerinden biri: "Abi, Tercüman'a mı yazacak?» diye soruyor. Bir başkası patlıyor: «Tercüman işçilerden yana hiç yazmış mı? O zengin patronların. Gerçek varmış, Gerçek! İşçi gazetesi. Onda yazılacakmış.»

Başarılar dileyip ayrıldık.

Gerçek

FABRİKALARDA BİZ TARLALARDA BİZİZ BİZİZ YENİ DÜNYAYI KURAN

SÖMÜRÜ VE ZULÜM İÇİN BİTMEYEN OYUNLAR

SAĞLIK EMEKÇİLERİ SARI SENDİKA ÇEMBERİNİ KIRACAKTIR

Egemen güçler yıllardan beri sağlık emekçilerinin gelişen, güçlenen mücadelesini durdurmaya çalışıyor. Kimi zaman sağlık emekçilerini memur yaparak sendika haklarını almaya çalıştı. Bu da olmayınca sarı sendikaları gerçek sendikalar olarak tanıtmaya özen gösterdi. Ama takke düştü, kel göründü. Sağlık emekçileri çalışanların birliğinin DİSK'te olduğunu her geçen gün daha çok kavrıyorlar. Hem de oynanan oyunları boza boza!

Adana Sigorta Hastanesinde çalışan 550 sağlık emekçisi de bunun daha çok bilincine varıyor. Çünkü bu oyunlar onların üzerinde çokça denendi, halen de oynanmakta.

24.1.1979'da yapılan irade beyanında yetki ortada kalmıştı. Sarı Sağlık-İş yapılacak ikinci oylamada yetkiyi alamayacağını her geçen gün daha çok anlıyor. Bunun için de Sendikamız DİSK diyen ve bu mücadelede ön saflarda olan sosyalistleri, ilericileri Sıkıyönetime ihbar ediyor. Böylece işçi sınıfı düşmanlarının neler yapmaya kâdir olduğunu bir kere daha gösteriyor.

8.2.1979'da yirmi altı sağlık emekçisinin dolapları kırılarak arandı. Üstleri başları didik didik edildi. Gazetemize (Gerçek) ve DİSK'in bildirilerine el kondu. Ama

sarı Sağlık-İş'in bildirilerine dokunulmadı. Devrimci Sağlık-İş Şube Başkanı Uğur Kemal Gül ile Ekrem Bor ve Hasan Burgaç Sıkıyönetime götürülerek saatler sonra bırakıldılar.

Adana sigorta hastanesinde çalışan sağlık emekçileri diyorlar ki: Ne egemen güçlerin baskısı, ne de sarı sendika operasyonları mücadelemizi durduramayacaktır. DİSK'te birleşmemiz engellenemeyecektir. Bizim, bütün oyunları bozacak güçlü BİRLİĞİMİZ var!

PATRON — SARI SENDİKA

Erdemli'de Grev — MERSİN MUHABİRİMİZ BİLDİRİYOR

Türkiye OLEYİS-İŞ SENDİKASI İçel şubesine bağlı işyerlerinden birisi de Erdemli - IŞIK LOKANTASI'dır.

Bu işyerinde 5 aydan beri sürdürülen topluiş sözleşmesi olumsuz sonuçlanınca grev kararı alınmış ve 25.1.1979 gününden itibaren uygulamaya geçilmiştir.

Eylemin en önemli yanı Erdemli'de olmasıdır. Bilindiği gibi Erdemli, her türlü gericiliğin kol gezdiği ve faşistlerin «kurtarılmış bölge» olarak fiilen üslendikleri bir yerdir.

Böyle bir ortam içinde, hem de ilk kez olarak, çadırlı, pankartlı konulan grev, simsiyah bir karanlığı yarıp gelen ışık örneği...

GERÇEK adına röportaj için gettiğimizde, KADIN DAYANIŞMASI'ndan da bir grup ziyarete gelmişti. Birlikte söyleştik yiğit işçilerle..

GERÇEK — Önce şunu sorayım, gazetemizi tanıyor musunuz?

CEVAP — Evet, çok iyi tanıyoruz, çünkü bir yıldan beri abonesiyiz.

GERÇEK — Neden greve gittiniz?

CEVAP — Sosyal haklarımızı almak için ücretimizin artırılması için..

GERÇEK — Kaç kişi çalışıyorsunuz bu lokantada?

CEVAP — 6 kişi çalışıyoruz.

GERÇEK — Hepiniz sendikalı mısınız?

CEVAP — Evet, hepimiz de grevdeyiz..

GERÇEK — İşyeri temsilcisi kim, adınız?

CEVAP — Ben Mustafa Özcan, baştemsilciyim, arkadaşım Ali Doğru ikinci temsilcidir.

GERÇEK — Peki Mustafa arkadaş, işyerindeki sorunlarınızdan söz eder misiniz?

CEVAP — Her şeyden önce sigortasız arkadaşlarımız var. İşçilerden birisi burada 15, bir diğeri 8 yıldır çalıştığı halde daha bir yıldan bu yana sigortalandı, o da işi bırakma tehdidiyle..

GERÇEK — Halen kaç kişi sigortasız?

CEVAP — 2 kişi. 4 kişi de yeni sigortalandık.

GERÇEK — Sigorta konusu dışında başka sorunlarınız yok mu?

CEVAP — Var elbette. Hepsi birbirine bağlı. Diyorum ya işi bırakma tehdidi ile sigortalanabildik. İşi bırakmamızı istemez patron. Çünkü şimdiye dek uysal işçilerdik. Günde 15 saat çalışıyoruz. Haftalık izin yok, 15 günde bir yarım gün izin var, o da herkese değil.. Senelik izin hiç yok. Zorunlu durumlarda ücretsiz izine çıkabiliyoruz.

Çalışma süresinde dinlenme saati yok. Kimimiz aşçı, kimimiz bulaşıkçı, kimimiz garson olarak 6 kişi bu koca lokantayı yürütüyoruz. Dışarıya servis için biz koşuyoruz, servis arabası yok. Yolda yemek dökülse veya biraz geciksek kıyamet kopar başımıza. Bir hastamız olsa ancak bir saat izin alabiliyoruz, o da binbir yalvarma ile... Oysa, hastamızı Mersin'e götürdüğümüzde en hızlı olarak 1,5 saatte gidip gelinebilir, muayene için harcanan zaman bunun dışında.. Bu örnekler içinde bulunduğumuz durumu anlatmaya yeter sanıyorum.

GERÇEK — Sözünü ettiğiniz bu zor koşullarda, sizi en çok üzen olay hangisi oldu?

CEVAP — Yanımızda Lahmacuncu olarak çalışan bir arkadaşımız vardı. Bir gün çocuğu hastalanmış, izin istedi, patron izin vermedi, «doktora yarın götürürsün» dedi. Çünkü, o gün Erdemli'nin pazarı idi. Patronun, o gün Erdemli'nin köylerinden gelecek yüzlerce kişiye yemek satmaktan başka bir düşüncesi yoktu. Tabii arkadaş çocuğunu bir sonraki gün doktora götürebildi ve geç kaldığı için doktor tarafından «vicdansızlık»la suçlandığı gibi, çocuk da öldü.

GERÇEK — O arkadaş hâlâ burada mı?

CEVAP — Hayır, o olaydan sonra işten ayrıldı.

GERÇEK — Günde 8 saat çalışmanız gerekirken, 15 saat çalıştırıldığınızı söylüyorsunuz... Ücretiniz ne kadar oluyor?

CEVAP — Günlük 175 TL. alıyoruz.

GERÇEK — Çalıştığınız süreye göre ücretiniz asgari ücretin bile yarısına düşmüyor mu?

CEVAP — Elbette öyle. Bu düşük ücretin dışında başka hiç bir hakkımız da yok. İşte şimdi ücretimizin artırılması yanında sosyal haklar da istiyoruz. Örneğin patronun günlük geliri 20.000 TL. civarındadır. Bunun yarısını giderlere çıksak, bize verdiği 1000 TL. civarındaki ücret karşılığında 9-10 bin lira kadar gelir sağlamaktadır. Bunun adının artı-değer sömürüsü olduğunu biliyoruz artık.

GERÇEK — Ne gibi sosyal haklar istiyorsunuz?

CEVAP — Çocuk parası, izin hakkı, yakacak parası, iş güvenliği, 8 saat işgününün uygulanması, sigortasız arkadaşlarımızın sigortalanması gibi isteklerimiz var.

GERÇEK — Peki buraya iş müfettişi gelmiyor mu? Şikâyette bulunmuyor musunuz?

CEVAP — Bazan iş müfettişi geliyor ama, patron bir yemek yediriyor, her şey süt-liman olup bitiyor. Bize hiç bir yararı olmuyor..

GERÇEK — Başka dile getirmek istediğiniz bir konu var mı?

CEVAP — Gerçek'in ve Kadın Dayanışması'nın gösterdiği destek ve ilgiden çok memnun olduk. Bu dayanışma örneğini takdirle anmak ve teşekkürlerimizi belirtmek isteriz.

GERÇEK — Gerçek her zaman yanınızda olacaktır, grevinizde başarılar dileriz.

Döndü Babacan
Gerçek Muhabiri

GERÇEĞİN DİLİ

BÜYÜYEN FİYATLAR VE KÜÇÜLEN EKMEK

1978 yılı başından bu yana yapılan devalüasyonlar %45'i buluyor. Bu, kabaca fiyatların %45 artması veya cebimizdeki paranın %45 küçülmesi demektir. Daha olmadı siz, soframızdaki ekmeğin yarı yarıya hafiflemesi, kesemizin yarı yarıya daha yoksullaşması diyebilirsiniz buna.

Gerçi bu kaba hesap kâğıt üzerindeki hesaptır. Fiyatlar %45 değil, belki yüzde 200 arttı. Böylece bir ekmek bir dilime, 110 zeytin üçe düştü, emekçi sofrasında!

Ama siz tersinden de bakabilirsiniz buna. Patronların yerlere saçtıkları yüzbinler milyon oldu, banka hesaplarındaki rakamlarının sonuna yeni sıfırlar doldu.

Bütün bunların sermayeyi doyurduğunu, sömürünün bu hızına ve çapına razı olduklarını düşünenler olabilir. Ama durum hiç de böyle değil.

Şimdi yeni devalüasyon hazırlıkları yapılıyor. Çünkü IMF ve tekelci sermaye çevreleri böyle istiyorlar. Yapılacak %30 dolayında bir devalüasyon, geliri sabit emekçileri ne hale düşürür varın siz düşünün! Fiyatını %30 artırarak küçülttükleri ekmeğimizle yetinmeye razı olsak bile, gözlerinin doyacağı yok. Bu kez de ekmeğin ağırlığını 15 gram azaltıp bu yoldan fiyatını 11 kuruş artırmayı planlıyorlar. Bakalım sonu neye varır bu işin!

Sağcı basın ve politikacılara bakarsanız, sanki emekçilerin savunucusu imişler gibi, devalüasyona karşı çıkıyorlar. Nedir bunun sırrı? Emekçi düşmanlarına böyle birden bire bir şey mi oldu?

Hayır. Onlar emekçilerin dertlerini istismara yönelik olan eski huylarını sürdürüyorlar. Ve diyorlar ki, «Biz gelelim ve biz ezelim! Sen hep ezilen olduktan sonra ne farkeder ki?»

Öyle değil. Emekçiler sırtlarındaki pençelerin en sivrisini söküp attılar. Şimdi eğer yakalarına yapışan ellerden kurtulmaya çalışıyorlarsa, bu, MC'nin kirli ellerine hasret oldukları için değil, daha iyi bir hayat ve daha çok özgürlük içindir.

NİZİP'TE ÜLFET İŞÇİLERİ SARI SENDİKA ZİNCİRİNİ KIRDI

GERÇEK GAZİANTEP MUHABİRİ BİLDİRİYOR:

Yıllardan beri Türk-İş'e bağlı Tek-Gıda-İş Sendikasının zulmü altında bulunan, ÜLFET Gıda ve Sabun Sanayii A.Ş. işçileri, Tek-Gıda-İş Nizip Şube Başkanının zalimliklerine karşı, şube kongrelerinde muhalefet yapıp, yönetimi değiştirmek için mücadele ettiler, ancak «sarı şebeke»yi bu yolla yıkmak mümkün olmadı. Çünkü Tek-Gıda-İş'in tüzüğü işçinin söz ve karar sahibi olmasını engelliyordu, çünkü anti-demokratikti. Üstelik sarı Tek-Gıda-İş'in şube başkanı hem işçi sendikası, hem de işveren durumuna geçmişti, kendisine muhalefet olanları işten attırıyordu, kendisine bağlı olanları işe aldırıyordu ve daha da ileri giderek yol kesip adam tehdit ediyordu ve böylece bir takım yollarla işçilerin sırtından haksız kazançlar elde ediyordu. Toplu İş Sözleşmelerini işçilerden gizli, kapalı kapılar ardında yaparak işçileri satıyordu.

Bütün bu olanlara işçiler elbetteki göz yumamazlardı. ÜLFET işçileri aylar önce DİSK'e bağlı Gıda-İş'e geçmek için çalışmaları başlattılar, bu çalışma sonucunu verdi, daha şimdiden 400 işçi çalışan işyerinde 300 kadarı Gıda-İş'e kayıt oldular. Gıda-İş Merkez yöneticileri Nizip'e gelerek işçilerle görüştü, ÜLFET işçileri Nizip'te sendikanın şubesinin açılmasını talep ettiler ve talep gerçekleşti, Gıda-İş'in şubesi Nizip'te açıldı.

Bu olay şunu gösteriyorki, işçi sınıfının isteklerine sırt çeviren sarı sendikacılık Türkiye'de gün geçtikçe iflas ediyor. Türkiye'nin tek devrimci sendikal örgütü olan DİSK'in bayrağı daha da yükseliyor.

GAZİANTEP'TE BAĞIMSIZ GÜNKO - İŞ SENDİKASI DİSK'E BAĞLI BANK - SEN'E KATILDI

Hükümetler değiştikçe yönetimi de değişen Güneydoğu Tarım Satış Kooperatifleri Birliklerinde 1600 kadar işçi çalışmaktadır, bünyesinde kurulu işyeri sendikası olarak faaliyet gösteren GÜNKO-İŞ sendikası 4.2 1979 günü yapılan olağanüstü Genel Kurulunda DİSK'e bağlı Bank-Sen sendikasına katılma kararı aldı. GÜNKO-İŞ sendikası yıllardır işverenin güdümünde faaliyetini sürdürüyordu, sendika ile işvereni birbirinden ayırdetmek mümkün değildi, MC iktidarları döneminde faşist ve gericilerin etkinliğinde olan sendika, daha sonra CHP ağırlıklı hükümet iktidara gelince Güneydoğu Birlikleri yönetiminde birtakım değişiklikler yaparak, üst düzeydeki müdürleri değiştirmiştir, işyerinde ilerici işçilerin mücadelesiyle faşistlerin etkinlikleri kırılmıştır, ancak GÜNKO-İş işverenin güdümünde faaliyetini sürdürüyordu. Bağımsız bir sendikanın işçilerin ekonomik-demokratik mücadelesine fayda getirmeyeceğini savunan Güneydoğu işçileri GÜNKO-İŞ'i olağanüstü Genel Kurula götürmüşlerdir, Genel Kurulda Birlik Genel Müdürü ve çevresi GÜNKO-İŞ'in DİSK'e bağlı Bank-Sen'e katılmasına karşı çıkmışlardır. Ancak sendika üyelerinin büyük çoğunluğu katılımı oylarıyla onaylamışlardır. Bundan sonra Güneydoğu işçileri DİSK saflarında daha güçlü, daha mücadeleci olacaklardır.

BİLECEĞİZ, ÖĞRENECEĞİZ YARIN BİZ YÖNETECEĞİZ

Gerçek
sahibi: Ali KAR / Sorumlu Müdür: Hamit ÇAYLI
Adres: Basmüsahip Sok. Tan Apt. 10/11 Cağaloğlu İST
Baskı: ... — Baskı Tarihi: 26 Şubat 1979